

runaway..

När inte längre skölden kan skydda dig från sanningen

& där satt jag
i mitt lilla väntrum
och såg på när änglarna
kastade ut sig själva
från himlen bara för
att hjärtat hade slutat tro

månen sjöng mystiska
toner och lät balansorganen
förvara ljudet
i mig
medan
väntrummet fylldes med
vingar som aldrig skulle
brista framför tårkanalen

stjärnhimlen stod öppen för
vilken själ som helst
om Nils Holgersson hade
plats på sin gås
skulle vi alla
färdas mot sommar
och låta
vintern stå fastfrysen
i världen alldeles
naken inuti med bara
några få snölyckor
som lyste för dom
som redan
förlorat sig själva
i snöhögar och
frusna andetag

och där satt jag i
mitt lilla väntrum

& önskade mig en varm choklad
en såndär som skulle räcka
till alla & förvaras
för alltid

om änglarna lät tårkanalen
strömma fritt den här gången
kunde vi bygga broar av istårar
och ett palats för människor
som rymde världen
på sin fingerspets

vi skulle alla ropa ut våra
namn i drömmarna
och hoppas på
att någon skulle höra
att vi brister lika långsamt
som polarisen
& när det väl
händer så drunknar vi
i oceanerna som vi
skapat åt varandra

och där satt jag i
mitt lilla väntrum
& dök in i mig själv
bara för att slippa delta

när världen
byter sida & går
motsols med sanningen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Camillaa med Poeter.se id #9946 innehar upphovsrätten